

valódi pedagógiai célzata, értéke van. Könyveivel érdemes lenne az UNESCO által meghirdetett pályázatokon is szerencsét próbálnia. Füzesi felfigyelt arra, hogy a mai gyerekek igen eltávolodtak a *természettől* (és erről a felnőttek tehetnek!). Szeretné, ha nem így lenne. Mit tud tenni? A gyerekeket ért lélekrontó, sokszor durva, harsány videók ellensúlyozására is: *megrázza*, felhívja a figyelmet virágra, fűre, fára, bogarakra, madarakra, négy lábú erdei- és háziállatokra. Kedvet ébreszt, hogy a kisgyerekek megszeresse a természetet, hogy együttélő közege legyen felnőtt korában is, vigyázzon rá.

Füzesi Zsuzsa Budapesten él, de szülei révén Vas megyeinek vallja magát. „Férjemmel – Róka Gyulával, aki most nyugalmazott főtanácsos – az irodalom hozott össze, és aki szintén vasi gyökerekkel büszkélkedhet, hisz ott született.” Az Őrségben van szép házuk, egy arborétumnak beillő kert közepén. Oda járnak pihenni, alkotni.

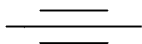
Megkapó, hogy a Csodaország legújabb (1977) „zöld könyv”-ben, mely gyermekeknek szól a természet- és környezetvédelemről (írta és szerkesztette Csörgő Anikó, aki értékes alkotótársa és egyik kiadója Füzesi Zsuzsának) a 110. oldalon megrajzolta a tájbaillo őrségi házukat is, amely szavai szerint: „az ország egyik legszebb vidékén” található.

„Minden jót Vasból kaptam – mondja elragadtatással az országos hírű-rangú grafikusművésznő –, de szívem csücske mégis Budán a *Hegyvidék!*”

Harmincöt éve a főváros XII. kerületében él és alkot. Nevezetesen a Németvölgyi út, majd a Náracs utca és mostan a Rác Aladár utca nyújtott és ad lakóhelyet, szeretett otthon néki és kedves férjének.

Nem csoda, hogy a budai hegyek és az őrségi dombok lankái, zöldellő hajlatai, panorámái, a szebbnél szebb magyarországi tájak ily vonzó, szeretetreméltó életművet teremtenek Füzesi Zsuzsa meserajzoló szívében – lelkében.

A Csodaország vezérlő mottója: *Az erdő fohásza*, mely mindannyiunkhoz szól: „Ember, én égek kályhádban téli éjszakákon, (én vetek rád árnyat, üde frisset nyáron,) ágy vagyok, altatód, asztal, jóllakatód,) énbőlőlem ácsolsz hajót, vagyok kapud, (ládád, kapanyeled, orsód, (születtedben bölcsőd, holtadban koporsód,) furó és faragó kedvedben hű társad, (én kérlek: VIGYÁZZ RÁM,) AZ ERDŐT NE BÁNTSAD!”

NANSZÁKNÉ DR. CSERFALVI ILONA
Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskola
Debrecen

Szerszámosládával az iskolában

Érdekes ötlettel tértem haza nyugat-európai tanulmányutamról, ahol azt tapasztaltam, hogy a szülők, nagyszülők a hét egy napján szívesen mennek az iskolába. Ez a szülők napja. Ilyenkor minden osztályba vendég érkezik, valamelyik gyermek szülője vagy nagyszülője. Figyelemreméltó, hogy nemcsak anyákkal vagy nagymamákkal találkoztunk, hanem apákkal és nagyapákkal is, s rendszerint olyanokkal, akik érdekes szakmát űztek. Ezekben az iskolákban a tanítási órákon vagy a délutáni foglalkozásokon is rendszeres látogatók a szülők, munkakapcsolatot alakítanak ki a pedagógusokkal.

A szülők napján nem csinálnak mást, csak ott vannak a gyerekek között, beszélgetnek, megvitatják mesterségük fortélyait, az érdeklődő gyerekeket bevonják a munkába. „Learning by doing” –

cselekedve tanulni! A szülők jó érzékkel közelednek a gyerekekhez, a gyermekek pedig izgatottan várják ezeket az alkalmakat.

Találkoztam olvasó mamákkal, kertész, rendőr, órás, keramikus, asztalos, bőrdíszműves papákkal. Mindenki azt csinálta, arról mesélt, amit tudott. A csillagással távcsövet készítettek, csillagtérképet rajzoltak, és figyelték az esti égboltot. Mások közlekedési versenyt rendeztek az iskolában, a kertész nagypapával az iskolakertben dolgoztak, betakarítottak, a nagymamával befőttet, lekvárt, aszalt gyümölcsöt készítettek. Voltak, akik kukoricát termeltek, pattogatták és árulták az iskolaboltban.

Jó ötlet a nagyszülősi! Olyat tudnak, amit a tanító nénik vagy a szülők sem tudnak, de jól járnak a fiatalos, ötletes, alkotókész nagyszülők is. Ezek a délutánok színt, eseményt visznek az iskola mindennapjaiba. Ezekre a napokra úgy készültek, mint a nem mindennapi találkozókra, mint a vizsgákra vagy az ünnepekre. Szervezzük meg iskolánkban mi is ezeket az együttléteket!

TISZTELT ELŐFIZETŐINKHEZ !

Bízva bízunk abban, hogy továbbra is töretlen támogatói, előfizetői maradnak lapunknak. Ennek reményében kérünk minden kedves Előfizetőnket, régiüket és újakat, hogy az 1999. évi előfizetési díjat, az 500 forintot, az alábbi számlára befizetni szíveskedjék: OTP Csongrád Megyei Igazgatóság, Szeged, Módszertani Közlemények, 11735005-20003933. De örömmel vesszük már az 1999. évi előfizetéseket is!

*A MÓDSZERTANI KÖZLEMÉNYEK SZERKESZTŐSÉGE
ÉS KIADÓHIVATALA*

Kiadja a Módszertani Közlemények Baráti Társasága
A kiadásért felel: Dr. Siposné Dr. Kedves Éva
Kiadóhivatal: 6725 Szeged, Hattyas sor 10. Telefon: 62 454-000/6346
Szerkesztőség: 6725 Szeged, Hattyas sor 10.
Évente 5 alkalommal jelenik meg. Évi előfizetési díja: 500 Ft.
A címlapot tervezte: Fischer Ernő
Megjelent: 2500 példányban
CORRECT Kft. Szeged
Felelős vezető: Duba Tamás ügyvezető
ISSN 1219-0806